NIHÂVEND ŞARKI

O gül-endām beni yaktı, dağladı, durdu
O gözler hep birer oktu, kalbimi vurdu
Vefāsız yar neden hâlâ āşıkı sordu
Benim hālim perîşāndı, yar biliyordu

(Güfte: Kendisi'nin)